

CO SPRAWIŁO, ŻE POLACY POMOGLI UCHODźCOM Z UKRAINY? ?

Rola lęku, postrzeganej bliskości i norm pomagania w zachowaniach pomocowych
wobec uchodźców wojennych z Ukrainy

Kossowska, M., Szwed, P., Szumowska, E. et al

MECHANIZMY PSYCHOLOGICZNE, KTÓRE SKŁONIŁY POLAKÓW DO UDZIELANIA POMOCY UKRAIŃSKIM UCHODźCOM

Poczucie bliskości z innymi

Jest ono definiowane jako „mały dystans społeczny” wobec innych.

Postrzegane podobieństwo, solidarność lub po prostu dobre relacje z innymi prowadziły do większego zaangażowania w zachowania pomocowe.

Osoba, którą postrzega się jako bliską, wydaje się znajoma i z tego powodu częściej otrzymuje pomoc.

Lęk antycypacyjny

Wspólna tożsamość oparta na lęku (np. przed inwazją Rosji) wzmacnia poczucie wspólnego losu, a to współdzielone doświadczenie prowadzi do rozmycia dotychczasowych granic między grupami społecznymi.

Polacy są przekonani, że „prędzej czy później to my będziemy następni”, dlatego pomagając im, pomagają również sobie.

Społeczne normy pomagania

Siłę norm można zwiększać, wzmacniając przekonanie ludzi o tym, jak często członkowie ich bliskich sieci społecznych przejawiają określone (np. oparte na solidarności) zachowania, a także jak bardzo zachowania te są przez tych członków aprobowane.

Wspólna tożsamość skłania ludzi do działania jako członkowie grupy i do traktowania innych jako członków tej samej grupy. Daje im to siłę i zdolności, których brakuje im, gdy pozostają odizolowanymi jednostkami.

IMPLIKACJE PRAKTYCZNE

1

Redukowanie postrzeganych granic i różnic

Zaleca się promowanie
podobieństw między grupami,
a nie różnic między nimi.

Łatwiej jest empatyzować z
ludźmi „takimi jak my”, którzy
są w podobnej sytuacji.

2

Budowanie wspólnej tożsamości

Wzajemne, międzygrupowe
rozumienie wzmacnia
poczucie tożsamości
społecznej i przynależności do
tej samej grupy. Zwiększa to
gotowość do pomagania i
wspiera przełamywanie barier
między grupami.

Czy to naprawdę „my” i „oni”? A może to **MY** wszyscy jesteśmy w tym razem?

Kossowska, M., Szwed, P., Szumowska, E. et al. The role of fear, closeness, and norms in shaping help towards war refugees. Sci Rep 13, 1465 (2023). <https://doi.org/10.1038/s41598-023-28249-0>

Właśnie zbadaliśmy, CO ukształtowało mechanizmy pomagania.
Ale co sprawiło, że zachowania pomocowe utrzymały się w czasie?
Dowiedz się tego w naszym kolejnym streszczeniu!

